

מסורת הש"ס

(א) [מסופקין (כ"ג)] (א) מסופקין מיהו היד ע"פ
(ב) [מ"ג] (א) מסופקין [מ"ג]
מסופקין לל' של: ד' ד'ה
כנגד: (ד) וספקי: שני י"ט
מסופקין: (ה) [מסופקין אל:
כריות ה': (ו) [מסופקין:
(ז) [מ"ה] (ח) [מ"ה] היד:]
(ט) [מסופקין (ט) [מ"ד] (י)
(יא) [מ"ג] מ"ג מלמלת בית.
מסופקין: (כ) ופ"י מסופקין
פ"י ח' ד"ה וספקי פ"י אלל
יעקב מלמד ד"ר אבתי ופ"י
ומלה לישין: (כ) ופ"י
מסופקין מפני: כ"ט: ד"ה
בש"י: (ל) וכן לקמן כסופין
ע"פ:

תורה אור השלם

1. היעמוד עזרא הספר
על מגדל עץ אשר עשו
לקרן היעמוד אצלו
פתחה ושעמו ועניה
ואוריה וחלקיה ומעשיה
על ימיה ומשמאלו
פ"ה ה' יעקב ויחלקיה
ותקום ותשבנה ובה
משקל:
מסופקין:

גליון הש"ס

ג' ופ"י אשה ע"י ריה
דג על ע"ה תו"פ ד"ה א'
ר' יהודה: ש"ס מסופקין
צבור: לקמן דף ע"ג
וע"ה: ש"ס מסופקין מהו
שעלה ע"י תפיסת ד' ט'
ע"ה מ"ה נתיבות:
תו"פ: ד"ה כ"ה וכו' וז"ל
לקרותו ירושלים שתי
רשות ע"י כרית דף 3
ע"ה מ"ה נתיבות ע"ה
ע"ה מ"ה אמר ר' יוחנן
דף ס' ע"ה תו"פ ד"ה
והלכה:

הנהגות הבר"ה

(א) תו"פ ד"ה ימי וכו'
אלל לטפיל כל כן בשבת
וביום טוב משום
מלאכה ברתה וספקיה
לא ק"ל א"ל לטפיל:
(ב) ד"ה תו"פ ד' ל' וכו'
שומר יוקרה מה שקרא
הכניסו: כ"ג [מ"ד] א"ל
כ"ה ח' חזקתה ושבת א"ל
צורך לקרות הנהגה
כדאי לקמן דף כ"ט
והלכה ל"ל ודינת
בילמנו דמטה מספק:

הנהגות הגר"א

[א] גמרא יהי שלם
מסופקין שבעה כנגד מי וכו'
כ"ל:

מוקף רש"י

דמצי אצלו. כסופין
על פניהם אין פוסטין
דיהם והלכה אלל מן
על זריתן ונכוח ד'ו:
כנגד ברכת הכהנים.
כסופין רלמן ג' פוסטין
והש"ס ופוסטין ו' פוסטין
על זריתן ונכוח ד'ו:
כנגד
שלשה שומרי הסף
ב'ו: לטמא אצלהם
הלכותיה רלמט שלם
ממזין וכפעו ממזין ג'
כנגד עזריה הסף מלקחיה
(מ"ג כ"ה) נ"ה גללה
שנחלקה והסם נמי
במחשבה מזה מולד מ'ו
הסך: ונחלקיה (אסמך
(א) אסמך ענינה ש"ס מסופקין:
וע"י ומסופקין:

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

דמצי אצלו. על צדיהן ולא נופלין על פניהן ממש לפי שאין אדם
השבו רשאי ליפול על פניו: הכי גרסין פנא דבי ר' ישמעאל ס"א:
כ"ע מאחרין לכו. לבית הכנסת שצריך לטרוח כפעודת יו"ט כן
מפורש במקמת סופרים: ומספרין ללכא. משום שמחת יום טוב:
וכעשה ממסרין לכו. שכבר חיקנו
הכל מערב שבת ויפה למהר ביהאין
לקרות שמת ומסופין: ומספרין
ללכא. משום עונג שבת: כדכח
כענין. שלשה מינות כפסוק רלמן
ומשה כפסוק שני ושבעה כפסוק
שלישי: חמשה מרואי פני המלך
ושבעה רואי פני המלך. שבעה
הם דכתיבי שבעה שרי פרס ומדיה
ומהם ים חמשה חסונים כדכתיבי
כסוף מלכיהו. שלשה שומרי הסף כסוף
ספר מלכיהו. וכנגדן חיקנו אלל משען
דבר מלכות: ומעלם כעובדי.
תמיס כמעשיו: מפני כבוד תורה.
אלל יחא כבוד תורה וכבוד נביא שהו
ימון שוכה ללו ממנהל הוא: כנגד
'ו שקראו כסור. לא פימת כל אחד
מנ' פסוקים: ואם איתא. דליטו
עולה מן המנין הוו ליה שמונה
שקראו בתורה וכ"ד בעינן צנפיה:
כנגדו

כ"ג

הני שששה וחמשה כנגד מי. אלל משה של יום הכפורים לא נצי
עד לקמן קשיא אמאי לא נצי מד' של ראש חדש כנגד מי
וכן של חולו של מועד ו"ל דקיס ליה דעומד דמוסף חשיב לטפוי
חד גברא אלל לטפוי כל כן (ב) כ"ע וזו"ה"כ וכשבת לא ק"ל משום
סוכרת וקפילה חי לא משכמינן כנגד
מי: שבעה רואי פני המלך.
פירש הקונטרס דלאשורו וקשיא
לומר שחקנו חכמים כנגד ענינו של
אזו רשע לכך פירש ר"מ אזון
הכמוסים כספר ירמיה (נב) וכמלמיס
(כ נה) כתיב ה' וזכורטנמי פמ"ס
שהשנים שלא הזכירו נמלמיס הם
סופרי הדיינים: אמר יעקב.
מנעם גרסינן שאם היה מין ללל
היה מזכירו יעקב דהא כתיב שם
רשעים ירקב ופ"י: ה' חד אמר
עוליה וחד אמר אין עוליה. פסק
ר"מ דקיימין לו (א) כמ"ד עולה ולכן
אלו נוהגין כמענות כמנהג וכו"ב
שהלשי מפטיר וכן ציטט הכפורים
כמנהג אלל כשחמות ובימים טובים
וה"ה"כ שחרית המפטיר לא הוי מן
המנין דכיון ששומרת להסוף עליהם
יכולין אלו לעשות מנהגו אלל
דכולי עלמא דלי הוי הלכה כמי"ד א"ן
עולה בעדנין פסיר ואפילו הי נמי
הלכה כמלך דלחר עולה מי"מ א"ן
למוש שהיו מותר להסוף וע"ג:
דלמרינן לקמן (דף כט): חל להיות
בואתה מנהג קורין שמת בואתה מנהג
ואז כ"י תשא מכל מקום להגו עכשו
לקרות המפטיר שהוא שמני כל
זו כדי להגו מנהגו והון שעתה
וגמר לו הקדס כל שנת יחזור
ויקרא (פ) השנינו וכן אם הוא יו"ט
וקרא כל המנין שהוא לרין ושם
לקרות כמות היום יחזור ספר מורה
ויקרא אחר כמות היום ואחרון
שקרא קודם הוי כמלך דלמיה אלל
כשנת של מטה או כר"ם של מטה
(ג) א"ן לרין כדאיתא בילמדנו דמטה
דהלכתא א"ן משנינן כמטה כל
יעקר ימים שיס כן קרנן מוסף
גומר קדיש קודם שיעל ספר מורה
ובימים שאין כהן קרנן מוסף א"ן
גומר קדיש קודם וכשנת לא יקרא
פחות מחמת ועשרים פסוקים לשנת
כ"י ארס כל חד וחד שלשה פסוקים
ובמנהג ובשני בתמישי ששה פסוקים
ואם שנת ולא קרא כל כן יחזור
ויקרא: כ"וין דמשום כבוד תורה
הוא כנגדו נבי"א בעי. וקשיא לפי

דיומא הני שלשה ו"חמשה וא' ושבעה כנגד מי פליגי בה רבי יצחק בר נחמני
וחד דעמיה ומנו רבי שמעון בן פזי ואמרי לה ר' שמעון בן פזי וחד דעמיה
ומנו רבי יצחק בר נחמני ואמרי לה ר' שמעאל בר נחמני חזי אמר כנגד
ברכת הכהנים וחד אמר כנגד שלשה שומרי הסף חמשה ומרואי פני המלך
שבעה רואי פני המלך חני רב יוסף ג' חמשה ושבעה שלשה שומרי הסף
חמשה ומרואי פני המלך שבעה רואי פני המלך אמר ליה אביי עד האידנא
מאי טעמא לא פריש לן מר אמר ליה לא הוה ידענא דצריכתו ליה וכו'
בעיתו מינאי מילתא ולא אמרי לכו אמר ליה יעקב מינאיה לרב יהודה הני
ששה דיוה"כ כנגד מי אמר ליה כנגד ששה שעמדו מימינו של עזרא
וששה ישמאלו שנאמר ויעמוד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו
דבר ויעמוד אצלו ומתחיה ושעמו ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו
ומשמאלו פ"ה היינו ומלכיה ומלכיה והחשובה זכריה ומשלם ר' דמישלם
שבעה הוו היינו וזכריה ומשלם ואמאי קראו משלם ר' דמישלם
בעובדיה ת"ד י"הכל עולין למנין שבעה ואפילו קמן *ואפילו אשה אבל
אמרו חכמים אשה לא תקרא בתורה *מפני כבוד צבור איבעיא להו *מפטיר
מהו שיעלה למנין שבעה רב הונא ור' ירמיה בר אבא חד אמר יעולה
וחד אמר אינו עולה מ"ד עולה דהא קרי ומ"ד אינו עולה כדעולא דאמר
עולא מפני מה *המפטיר בנביא צריך שיקרא בתורה תחלה מפני כבוד
תורה וכיון דמשום כבוד תורה הוא למינא לא סליק מיתבי *המפטיר
בנביא לא יפחות מעשרים ואחת פסוקין כנגד שבעה שקראו בתורה
ואם איתא עשרים וארבעה היוין דיון דמשום כבוד תורה הוא
כנגדו

מנהגו שאנו נוהגין בכל שנות השנה שהמפטיר חזר וקרא מה שקראו הראשונים ואין קורא כלל אחר כך אלא שכן מהי קא משני כיון
דמשום כבוד התורה הוא כנגדו נמי לא בעינן ארבעה היה לו לומר כיון דאין קורא אלל מה שקראו הראשונים כנגדו לא בעינן אלל
שמע מינה דימיה התנאים היה המפטיר קורא מה שלא קראו הראשונים והכי נמי משמע מדתקין ג' פסוקים כנגדו למפטיר כנביא
כנגד מה שקרא בתורה לממן דלחר עולה דלמרינן כמקמן א"כ שמע מינה שהוה קורא מה שלא קראו הראשונים וא"כ קשה לממ אין
אלו נוהגין לעשות כן וגראה לפי צימיה החכמים לא היו אומרים קדיש בין אחר שקראו קודם המפטיר ולכן היה המפטיר
מקיים אלל אחר שנסדר הש"ס ומקנו לומר קדיש בין אחר שקראו רלשייה והמפטיר כמו שמתקן לומר כרוך ה' לעולם אמן ואמן ויראו
ועינו אחר השבועי שלל היו אומרים ימיה התנאים * והם תקניהו להודיע שמלת רשות והכי נמי מקנו לומר קדיש או השבעה
למפטיר להודיע שאינו ממנין השבעה והר"ר אליהו הנהיג את בני עירי שאפילו כשמוליאין שני ספרי תורות או שלשה נוהג מנהג זה
שקראו הראשונים הכל והמפטיר חזר וקורא ממה שקראו הראשונים וכן הנהיג רבינו משלם וכן נוהגין עכשיו כולל לרפא ושינוי את
מנהג רש"י ורבותיו ור"ם והא שאין מוליאין ב' ספרי תורות ככל השנהות לקרוש כשנייה וכיום השנת כמו שעושין כ"ע נראה לפי שאין
בפרשה אלל שני פסוקים ואין קורין בתורה פחות מנ' פסוקים ואין להחמיל בפרשה שלמגלה או לקיים בפרשה שלמגלה משום דללא שאלו
מענינו של יום ועוד י"ל לפי שצריך להפטיר בכל שנת מעמינו של יום ואין קרינן בשל שנת א"כ יחא לרין להפטיר כדסלקין מיניה והיינו
כשנת וא"כ יהו כל ההפטרות מענין אחד ועוד י"ל לפי שלעולם אין קורין כספר מורה שני בקרבות אלל כמותן שצריך לפרש כדפירש
לקמן פרק בני העיר (דף לא). שקורין כהן כ"ע"ו ומיהו לישאל כאלו הקרינוס אלל קרינות שנת אין צולן לכפרה ומשי"ה אין קורין בשן:
לא

הוא חיקן טבילה לבעלי קורין, ושיהו כתי רבין, ושיהו רובלין וכו'. הלעוהו לא נהגו להיות קורין נהגו. אלא אחד קורא כל המפרשה. קורא אחת
כולה. שבעה יודעין שלשה פסוקין. כולן קורין אותן. אחד יודע שלשה פסוקין. קורא חזר ויקרא. ר' יעריה בשם ר' ירמיה העבר עולה ממנין שבעה. והא אמרו לאדם ללמד עבדו תורה, ויפטר בשלמד ממנו
או בשלמדו וכו' טבין. וירב עולה מן פסוקין. אמרו משימה רב שבעה חזן מן המפטיר. החיב ר' חנינה כולו. וכו' רבנן הכל עולין למנין שבעה אפילו אשה אפילו קטן. אבל אמרו הכתובים אשה לא יפחות
בתורה מפני כבוד צבור. המפטיר שקרא בתורה. חד אמר עולה בתורה אחד אמר אינו עולה. ונתמכר על מן שבעה עולה למנין ד' אלא יריך ד' הוה. מיהו התנאים כנביא לא יפחות
מכ"א פסוקין. ג' פסוקין לכל אחד. כנגד שבעה שקראו בתורה. ואם איתא דתמי בענו בהר המפטיר. כ"ד פסוקין בענו. ופריקין המפטיר כיון דמשום כבוד תורה קרי, פירי שלא יקרא בנביאים עד שקרא בתורה.

עין משפט ור מוצה

ל"ו א טושיע א"ת סי
הקטנ טפין פ'
כנגדיה:
ל"ג טושיע א"ת סי רטו
טפין כ'
ל"ח ג טושיע א"ת סי
רפא כנגדיה:
ל"ד ד מ"י פ"י מהל'
מפלה הלכה א' סמך
עשין יו טושיע א"ת סי
רפא טפין ג'
כ ה ו מ"י ע'ס הלכה ח'
(י) טושיע ע'ס טפין
ג' כנגדיה:
כ"א ז מ"י ע'ס הלכה י'
טושיע א"ת סי רפא
טפין ח':

רבינו חננאל

ורבא יו נפלו על אפיהו
דמצי אצלו. כסופין
על פניהם אין פוסטין
דיהם והלכה אלל מן
על זריתן ונכוח ד'ו:
כנגד ברכת הכהנים.
כסופין רלמן ג' פוסטין
והש"ס ופוסטין ו' פוסטין
על זריתן ונכוח ד'ו:
כנגד
שלשה שומרי הסף
ב'ו: לטמא אצלהם
הלכותיה רלמט שלם
ממזין וכפעו ממזין ג'
כנגד עזריה הסף מלקחיה
(מ"ג כ"ה) נ"ה גללה
שנחלקה והסם נמי
במחשבה מזה מולד מ'ו
הסך: ונחלקיה (אסמך
(א) אסמך ענינה ש"ס מסופקין:
וע"י ומסופקין:

ואז חיקן טבילה לבעלי קורין, ושיהו כתי רבין, ושיהו רובלין וכו'. הלעוהו לא נהגו להיות קורין נהגו. אלא אחד קורא כל המפרשה. קורא אחת
כולה. שבעה יודעין שלשה פסוקין. כולן קורין אותן. אחד יודע שלשה פסוקין. קורא חזר ויקרא. ר' יעריה בשם ר' ירמיה העבר עולה ממנין שבעה. והא אמרו לאדם ללמד עבדו תורה, ויפטר בשלמד ממנו
או בשלמדו וכו' טבין. וירב עולה מן פסוקין. אמרו משימה רב שבעה חזן מן המפטיר. החיב ר' חנינה כולו. וכו' רבנן הכל עולין למנין שבעה אפילו אשה אפילו קטן. אבל אמרו הכתובים אשה לא יפחות
בתורה מפני כבוד צבור. המפטיר שקרא בתורה. חד אמר עולה בתורה אחד אמר אינו עולה. ונתמכר על מן שבעה עולה למנין ד' אלא יריך ד' הוה. מיהו התנאים כנביא לא יפחות
מכ"א פסוקין. ג' פסוקין לכל אחד. כנגד שבעה שקראו בתורה. ואם איתא דתמי בענו בהר המפטיר. כ"ד פסוקין בענו. ופריקין המפטיר כיון דמשום כבוד תורה קרי, פירי שלא יקרא בנביאים עד שקרא בתורה.